

Underbilag til bilag 6De danske Mejeriforeningers
Fællesorganisation

Aarhus, den 16. marts 1950.

Landbrugsministeriet.

I det høje ministeriums skrivelse af 7. d. m. (journal nr. 6²¹) har ministeriet udbedt sig en udtalelse fra fællesorganisationen om grunden til den bestående forskel mellem vedtægterne for Eksportsvineslagteriernes Salgsforening og Mejeribrugets Smørekseportudvalg, idet der i den førstnævnte organisations vedtægter er bestemt, at organisationens grundkapital bogføres på de enkelte medlemmers kapitalkonto, og at udbetaling heraf kan finde sted bl. a. i tilfælde af et medlems udtræden, medens en tilsvarende bestemmelse ikke findes i vedtægterne for Mejeribrugets Smørekseportudvalg. Endvidere udbeder ministeriet sig oplysning om, hvorvidt der måtte være mulighed for at gennemføre en ændring af vedtægterne for Mejeribrugets Smørekseportudvalg og Mejeribrugets Osteekseportudvalg, således at der sikres eventuelt udtrædende medlemmer en forholdsmæssig andel af organisationens kapital.

Vi skal hertil bemærke, at den i vedtægterne for slagteriernes salgforening forudsatte kreditering af de enkelte slagteriernes kapitalkonti, såvidt vi har forstået, er en videreførelse af den hidtil af landbrugsministeriets baconudvalg praktiserede fremgangsmåde, medens på den anden side den i vedtægterne for Mejeribrugets Smørekseportudvalg foreskrevne udligningsordning (gennem ansættelse af et afregningstal) er en videreførelse af det under landbrugsministeriets smørekseportudvalg anvendte system. Det er vel i og for sig kun naturligt, at man i begge tilfælde ved oprettelsen af de nye organisationer har søgt at tilrettelægge forholdene i størst mulig overensstemmelse med hævdunden praksis.

I vedtægterne for slagteriernes salgforening fastslås det udtrykkeligt, at notering og afregningsform i forhold til producenterne falder udenfor organisationens formål, og under disse omstændigheder er den omhandlede kreditering af de enkelte medlemmers konti en nærliggende form for udlodning af det ved organisationens virksomhed fremkomne overskud, og da organisationen kun omfatter et forholdsvis begrænset antal medlemmer (antallet af autoriserede eksportsvineslagterier udgør ca. 80) med en ganske ensartet produktion, vil gennemførelsen heraf næppe kunne støde på praktiske vanskeligheder.

Når talen derimod er om mejerierne, stiller sagen sig betydeligt vanskeligere, idet antallet af produktionsvirksomheder ligger omkring 1 600, og de enkelte virksomheders driftsform er stærkt varierende, spændende fra rene smørmejerier over mejerier med større eller mindre osteproduktion og andre sideproduktioner til udprægede konsummælkmejerier. Men for alle mejerierne og mælkeproducenterne gælder det, at engrosværdien af de fremstillede produkter og af råproduktet, mælken, i det store og hele bestemmes og reguleres af den pris, som dansk smør kan udbringes til ved eksport, og dette vil igen sige, at en ensartet og fuldstændig afregning af de ved eksport af smør indkomne beløb sikrer mejerierne og mælkeproducenterne en pris for hele deres produktion af mælk og mejeriprodukter, uanset om den anvendes til eksport eller sælges på hjemmemarkedet, der svarer til den ved eksport opnåede smørpris.